

Bilag 2.

Uddrag af Bemærkningerne til det i Rigsdagssamlingen 1874—75 forelagte Forslag til Lov om Bemyndigelse for Finantsministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerfogerier og Oprettelsen af en Kreditforening for Sukkerplantagerne paa St. Croix.

Ved de i det Rigsdagen i 1870 forelagte Forslag til Lov om nogle Den St. Croix vedrørende finansielle Foranstaltninger optagne Bestemmelser tilsigtedes dels ved et aarligt Tilskud af Statskassen til St. Croix Kolonialkasse i 4 Aar at lette Den Omordningen af dens Skattevæsen, dels ved Udlaan til Plantageeierne at sætte disse i Stand til at ioverfatte hensigtsvarende Forbedringer til Sukkrenes Fabrikation og Jordens Dykning, hvorved man haabede at kunne bringe Dens Produktion i en bedre Forfatning og hjælpe den udover den fortrykte økonomiske Tilstand, som efterhaanden stærkere og stærkere havde udfillet sig. Regjeringens Forslag fandtes at være i Modstrid med den en Gang om Koloniernes Forhold til Moderlandet trufne Ordning og vandt i og for sig heller ikke Bifald, hvorfor det ikke af Rigsdagen blev fremmet, uagtet de dansk-vestindiske Ders og særlig St. Croix' vanskelige Stilling erkjendtes, og Bervedvilligheden til at gjøre Offre for at hjælpe dem ud over samme blev udtalt saavel i Betænkningen fra det over Lovforslaget nedsatte Udvalg som under Forhandlingerne i selve Rigsdagen.

Siden den Tid har St. Croix desværre været under vedblivende Tilbagegang. Efter en Sukkerhøst i 1871 af 16,800 Fade à 1,500 F , altsaa over en Middelhøst, der anslaaes til c. 9,000 Fade, har Udbyttet af Høsten i 1872 kun været 6,700 Fade, af Høsten 1873 6,400 Fade og af Høsten 1874 kun 2,600 Fade. Desuden ere Sukkerpriserne faldne, saaledes at Middelsprisen i det sidste Aar kun har været $3\frac{3}{4}$ cents for 1 F , medens Middelsprisen tidligere har været $4\frac{3}{4}$ à 5 cents. Af disse Forhold er fulgt en stor Penge-mangel, som lammer al Foretagelsesaaend og nedbryder Krediten. Overskudet fra den store Høst 1871 er ikke alene brugt op, men største Delen af Plantagerne drives i de sidste Aar ved Hjælp af laante Penge, og da de private Midler ere bleven udtømt, har Kolonialkassen i det sidste Aar maattet give ugentlige Forskud til største Delen, omtrent $\frac{2}{3}$, af Plantagerne i Form af de saakaldte Bureaulaan med Sikkerhed i den kommende Høst, hvilket har været saameget mere nødvendigt, som Arbejderbefolkningens Dykning af Provisionsgrunde er totalt mislykket under den vedvarende Løkke, og den saaledes har været væsentligst henvist til de Rationer, som Arbejderne faa fra Plantagerne. Til Udredelsen af disse Forstrækninger er hele Kolonialkassens kontante Beholdning af ca. \$ 100,000 medgaaet, og det vil

yderligere blive nødvendigt at optage Laan til Beløb af over \$ 200,000. Da det under saadanne Forhold selvfølgelig bliver vanskeligt at skaffe de kontante Midler til Udbetaling paa Kjøbesummen og til Fortsættelse af Driften til næste Høst, som betinge Salg af Plantagerne, kunne selv de bedste ikke sælges, og som Følge heraf kunne Pantekreditorer ikke gjøre sig betalte, selv om ikke alene Afdrag men ogsaa Renter udeblive, men nødes til at lade Debitorerne sidde i Eiendommene til bedre Tider. Uagtet Tilstanden aldrig har været saa betænkelig som nu, kan det ikke nægtes, at St. Croix tidligere har befundet sig under lignende trykkede Forhold, som ved Opnaaelsen af en god Høst have kunnet rette sig, men ligesom en Række af flette Aar under den stadige Tilbagegang af Velstanden efterhaanden bliver vanskeligere at gaa igjennem, indtil de enkelte gode Aar komme, saaledes har det efterhaanden med større og større Styrke gjort sig gjældende, at de Willaar, hvorunder Dens eneste Erhverv, Sukkerproduktionen, drives, ere saadanne, at der kan være Grund til at befrygte, at Udbyttet af den paa Grund af det flette Produkt og den store Konkurrence under almindelige Aar ikke vil kunne dække Omkostningerne, hvoraf vilde følge, at Den efterhaanden gik ud af Sukkerdykning og blev en Byrde for den danske Statskasse, ligesom St. San er det for St. Thomas Kolonialkasse, St. Barthelemy for Sverig og Tortola med andre Der for England.

Under disse sørgelige Forhold har det været vanskeligt eller umuligt for Gouvernementet at komme til Enighed med Kolonialraadet om Gjennemførelsen af Reformen af gennemgribende Natur; navnlig har Spørgsmaalet om Forandring af Ordningen af Arbejderforholdene mødt en Modstand, som i flere Punkter er fundet velbegrundet, og Gouvernementet har derfor troet at burde lade denne Sag ligge, indtil der enten maatte vaagne en Trang til Forandring saavel hos Arbejdsgivere som Arbejdere, hvad der ikke hidtil har været Tilfældet, eller indtil Løsningen maatte komme saa at sige af sig selv under Indflydelsen af en Forandring og Forbedring af hele Systemet for Sukkertilvirkningen. Til at forberede et forbedret Skolevæsen er antaget en Skoleinspektør i Slutningen af 1872, og Gouvernementet har forberedet en Skoleanordning, som vil blive forelagt Kolonialraadet, saasnart som Kolonialkassen kan bære de forsøgte Udgifter, dens Gjennemførelse vil udtræve; derhos vil der blive forelagt Kolonialraadet et Udkast til